

“СВОБОДА” (LIBERTY)

FOUNDED 1893.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Co., Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Address: “СВОБОДА”, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯКЩО „БАНДИ“, ТО ХІБА ПОЛЬСЬКІ

Відомо, большевики називали і далі називають українську національну армію, що обороняла Україну від большевицьких таки дійсних банд, не інакше як „бандою“. І „бандитами“ є в них усі ті, що боролись і полягли за українську самостійницьку ідею. А вкупі з большевиками, що оплюгавлюють тих, що боронили Україну перед Москвою, є ще й такі польські часописи і такі поляки, що теж іще тепер називають українську армію, що боронила Західну Україну перед Польщею, „українськими бандами“.

Але так є, що маємо й в Америці такі польські газети, які нібито культурні, ніби поступові, ніби переняті американським духом свободи і толеранції, та яких редакторами були, а може й далі є, соціалісти і революціонери, а навіть жиди, яких Польща тепер громить та які пишуть про нас так, як пише та огидна й шовіністична польська преса, що вдаряє в наші найніжніші національні й людські почування, називаючи й зо свого боку „бандитами“ тих, що боролись і лягли в обороні Львова, що боролись за Західно-Українську Народну Републіку як за свій національний ідеал.

Коли вже хто хоче тут говорити про „банди“, то чи не бандами повинні бути для українців ті „пупкі великопольске“, що прийшли відбивати Львів? І деж тоді ділися „малопольске пупкі“? Чи теж не „бандитами“ можна називати тих, що переміняли старе історичне імя Галичини на „Малопольську“, і чий міністри, як от Грабські, чваняються ще й тепер тим, що допускались звичайних шубравств, скривавчи навіть телеграми в справі виганяного Мировою Конференцією військового п’єрами між українською і польською воюючою стороною? Чи не бандіти ті, що випросили собі зброю й амуніцію для армії ген. Галера, щоб іти проти большевиків, а пішли з нею проти Української Армії? Так, дійсно було багато, дуже багато різного бандітизму, але не по тій стороні, що боролася за те, щоб заложена українським князем столиця належала до України.

В ЯПОНСЬКОМУ ТЕАТРИ

Нефальшована „Мадам Ботерфлай“.

Двацять чотири дні в з того цілий культ. На році у старому царському підданіщенні сідать гарму місті Кіото, від 1. до 24. травня можна побачити в театрі „Мадам Ботерфлай“.

„Мадам Ботерфлай“, яку можете побачити в найславішій школі гейш, Боточо, це історія жінки Ботерфлай, про її щастя і честь. Виступають у цій драмі найліпші і найгарніші танчиніці Японії.

При вході до театру японці здійснюють сандали, а чужинці надягають на черевки оksamітні ходаки.

Вступом до театральної вистави є старояпонська церемонія — пиття чаю. Це всюди на Сході дуже важна річ. Чай пот’єрано, ввечір, перед обідом, по обіді й по вечері, зимою і літом.

О. С.

ІЗОЛЯЦІЯ ССР

Ніщо не ділає так на слов’янський ум, як галаслива реклама. Хочу сказати, самореклама. Коли багато з нас думають, що Італія Мусоліні положила на обидві лопатки Велику Британію, то це головню тому, що молода італійська держава мусить хвалитися своїми досягненнями.

Таксамо, коли ще пару років тому було серед деякого з українців певне захоплення „досягненнями“ Советів, то це головню завдяки непристойній, цинічній, не перебираючи у засобах, нахальній саморекламі большевиків і їх підбрехачів на Заході.

Досі представляли советську дипломатію як таку, що виступала завше як самостійний чинник, що посувалася на європейській політичній арені як геніальний шахіст, що живив кожної фігури, коли йому тільки було це до впадоби, і кидав, як її вже не було треба.

От візьмім Німеччину і Ропалью. Думалось, що це Німеччина конфульсійно чіплялася того Ропалю. Але на ділі показалося інакше. Советська Росія, як приятельовала навіть з Німеччиною Гіндеаурга, заклочила, а радше продовжила ропальську угоду навіть з Гітлером і — що важніше — готова була її дотримати.

Ізольовавши свою „ворогом ч. 1“ большевицьку Росію, Гітлер зачар’яву кампанію проти ССР, попросту копнувши вчорашнього ропальського союзника Німеччини. Чому? Бо, помінаючи засадничі, гітлерівсько-комуністичні противенства, переконався, що Росія є слаба, щоб треба було дорожити союзом з нею.

Ба проти шлункової недуги; в Японії такий темний, плин, це найдоржчий чай, який можуть пити лише багаті японці.

Сцена вималювана цвітніми барвами. Нагорі та на перших місцях є стільці та подушки. Стільці для „білих“ (себто для чужинців), подушки для японців. Надолі вже нема ні стільців ні подушок. А гостей повно-повнісько.

П’єса „Ботерфлай“ має 14 яв. Перші яви мають назву „Танок над рікою Камо“. Ріка наче справді тече десь близько. Всі чувають тихе журчання води.

Вікон театр не має, тож відки доходить це журчання води? Це жінки з оркестри наслідують журчання води тихим співом, який годі відіржнати від звуків протікаючої води ріки Камо.

Зчинився невеликий рух у театрі. Прийшли три японці, що теж хочуть бачити „Мадам Ботерфлай“.

Італія! Роками в італійській пресі не відию було писати нічого гострого проти Росії. А російська преса не добачувала тоді ніяких „жорстокостей фашизму“.

Завівшись на своїх сподіваних союзниках фашистах, а до того ж по неповодженні комуністичної акції в Німеччині і в Італії, Росія зачала кокетувати Франції й Англію; забулися давні напади на „фальшиву демократію“ на „зрадницький західно-європейський соціалізм“.

ДЖЕРЕЛА ГРОМАДЯНСЬКОЇ АКТИВНОСТІ

Коли ми дивимось на людей, що зібрані ввечерю у якусь приватною помешканні й говорять, так для розривки, про різні справи, то тяжко нам означити, що котрий з них варт.

Абсолютної вартости чоловіка не можна пізнати по його зверхньому вигляді, по його словах, по його товариському поведінні, а тільки по кінцевих успіхах його починів, по вислідах його праці.

перлю”. Але і тут урвалося. І то, як і в попередніх випадках, з ініціативи не Росії, а вибраних нею собі приятелів, яким обридло бути тими приятелями.

Перша Англія побачила, куди гнє Росія. Побачила всю її безсилість поперти червону Іспанію, і завершила до генерала Франка. Але й Франція, не зважаючи на уряд людодового фронту і натиск місцевих агентів Сталіна з компартії Франції, теж по останніх процесах і масових розстрілах у Москві і по ганебних облізнях, що їй дістали Совети від Японії, переконалася, що сила Росії — це bluff.

Советська Росія внутрішню гнє, і це бачить заграниччя. Бачить, що і наверх це ніякий союзник. А при таких умовах Літвінови можуть на голові скакати, це справи ССР в світі не врятує.

легко оцінити людину, треба дивитися на неї не в її статичному положенні, тільки динамічному; себто, не коли вона собі сидить і розмовляє для приємности про різні загальнікові річі, тільки коли вона творить, працює; коли передає говоренням чи писанням такі слова, за якими відразу слідує ділання, чин.

Візьмім тих людей, що ми їх бачили в приватному помешканні при веселій розмові, і поставмо їх у рух, у чин, динаміку; і подивімось, чи та вартість, яку ми їм дали в часі спокою, покривається з тою вартістю, на яку вони заслуговують у часі роботи.

японське життя. Прибирають Мадам Ботерфлай цвітами, а співачки з оркестри співають тихо пісню „Chu-kina, Chu-kina“.

Пучіні наслідують „своїї опери“ цю „стару японську мєльодію, одну з японці кажуть, що надав їй прикмету „західної пісний“.

Знову японські робітники в чорних масках утворили нову сцену. Служниця Мадам Ботерфлай з дитиною на руках стоїть біля вікна і дивиться на пристань.

ними, чи там з аристократичними рисами, з гарним убранням і вишуканими рухами дуже часто може показатися слабкою, тендітною одніцею в праці; лютію, що заломлюється під першим тягаром; що, натрапивши на першу перешкоду, починає нарікати на все довкруги, та вину за свої невдачі звалювати на оточення, на обставини.

З другого боку, людина, що в приватному домі за гостіною могла робити поганеньке, не дуже сильне враження в праці, в діланні, в боротьбі з перешкодами, може не раз виявити таку енергію, витревалість, і волі, що з боку динамічності проби здобуде собі в нас велике захоплення і повагу.

МОЛОДЬ ПРИ ПРАЦІ

„Наш Прапор“ пише про потребу з надходячою зимою збільшити активність у кожній громаді, щоб таким чином виявити живучість української нації.

„А як у нас? На конто нашої молоді мусимо записати великий плюс. Бо не улягає сумнівові, що дотеперішні наші досяги ми здобули завдяки великій активності нашої молоді, яка серед невігод і трудів, незрозумілою й голоді, йшла пробією у життя, здобуваючи крок за кроком нові точки нашого економічного і національного життя.“

Питання енергії, волі, динаміки — в однаковій мірі важні для одної людини, як і для цілої нації. Бо таксамо як одна людина незрозуміло не робить поступу в своїм житті, а без якогось успіху тягне життя з дня на день, таксамо незрозуміло не робить кроку в історію і не можуть двигнути себе до якоїсь акції. Одні народи будують фабрики, розвивають економічність добра, осігають високий рівень життя, цивілізацію, а також творять наукові і мистецькі цінності, творять високу культуру.

„Серед селянської молоді трапляється, і то багато, такої активної молоді, що просто не хочеться вірити, щоб серед запроцьований він ранку до ночі селян були такі одиниці. Розуміється, не остається позаду наша молодь ремісничая, як і робітничая. Спеціально молоді робітничая, переконавшись не раз і не два про них іде по цілому світі. А інші шось мимрять, немов би були зачаджені газом; і казуючи на ділі, що лише в загальному змагу українського народу виборє для себе то зараз же без сили знов звідна дощю“.

